

PŁOMIENIOWY (1) *ai*

N sg f płomieniowa.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

Przymiotnik od „płomień” w znaczeniu podstawowym; złotoczerwony: Color igneus, Płomieniowa mąść. Mącz 164d.

Cf **PŁOMIENISTY, PŁOMIENNY, PŁOMIONOWY**

DDJ